

המחלקה המשפטית

הועדה לפטורים ולמיזוגים

פרוטוקול

מועד הדיון: 18 ביוני 2018 בשעה 12:00

מקום הדיון: משרדי רשות ההגבלים העסקיים, רח' עם ועולמו 4 ירושלים

משתתפים:

שי צפריר - חבר
איתן לסרי - חבר
עו"ד אשר דויטש - חבר
מירב מועלם - חברה

מהרשות:

מיכל הלפרין – הממונה על הגבלים עסקיים
עו"ד מיכל כהן – סגנית (אזרחי) היועץ המשפטי
עו"ד אסף מוזס – סגן (פלילי) היועץ המשפטי
עו"ד טל ארנון – מחלקה משפטית
יובל רביד - מתמחה
ספיר גלובמן - מתמחה

על סדר היום

1. תיקון וחידוש כללי טיוטת כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסדרים שאינם אופקיים)(הוראת שעה), תשע"ג-2013.
2. תיקון כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג למיזמים משותפים)(הוראת שעה), תשס"ו-2006.
3. תיקון כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג לכבילות נלוות למיזוגים)(הוראת שעה), תשס"ט-2009.
4. תיקון כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסכמים לביצוע מחקר ופיתוח)(הוראת שעה), תשס"ו-2006.

מסמכים שהוצגו בפני חברי הוועדה:

1. טיוטת כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסדרים שאינם אופקיים)(הוראת שעה), תשע"ג-2013.
2. טיוטת כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג למיזמים משותפים)(הוראת שעה), תשס"ו-2006.
3. טיוטת כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג לכבילות נלוות למיזוגים)(הוראת שעה), תשס"ט-2009.

4. טיוטת כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסכמים לביצוע מחקר ופיתוח)(הוראת שעה), תשס"ו-2006.
5. מסמך רקע לחברי וועדת הפטורים והמיזוגים: חידוש ותיקון פטור הסוג להסדרים שאינם אופקיים, ותיקון פטורי הסוג שעניינם מיזמים משותפים, הסכמים לביצוע מחקר ופיתוח, וכבילות נלוות למיזוגים.
6. סיכום הערות הציבור לתיקון פטור הסוג האנכי ומענה להן.
7. סיכום הערות הציבור לפטור הסוג האופקי ומענה להן.

תקציר הדיון:

פתיחה

הממונה על הגבלים עסקיים, מיכל הלפרין, הציגה את הנושאים לדיון:

1. חידוש והארכת פטור הסוג האנכי
2. אישור פטורי הסוג האופקיים הכוללים מנגנון של הערכה עצמית
3. עיצומים

הממונה הסבירה לחברי הוועדה כי בכללי פטור סוג הם על תקן מאשרים ולא רק ממליצים וכן שיערך פרוטוקול של תקציר הדיון.

הצגת פטורי הסוג ודיון על מנגנון הערכה עצמית בפטורי סוג

מיכל הלפרין: נשלח אליכם מסמך רקע כדי להסביר את ההקשר של הפטורים האלה, איפה הם משתלבים וכדי שתבינו לאן אנחנו חותרים עם זה. פטור הסוג האנכי הוא פטור שקיים משנת 2013 ועולה לחידוש. בנוסף, יש עוד תיקונים לשלושה פטורים שאנחנו יזמנו. הם פטורי "חוף מבטחים", שנותנים פטורים לעסקאות אם הן עומדות בתנאים מסוימים. על הפטורים האלה מוסיפים עוד מדרגה שאומרת כי אם לא נכנסו ל"חוף המבטחים", הצדדים יכולים לבחון את עצמם בבחינה עצמית (self-assessment) ואם אין פגיעה בתחרות וההסדר הכובל נחוץ כדי לממש את ההסכם, הם לא צריכים לבוא לפתחנו.

אשר דויטש: איך יודעים שזה פוגע בתחרות?

מיכל הלפרין: הצדדים יכולים לבחון את מידת ההשפעה על התחרות בעצמם, אבל המקובל הוא להיוועץ עם עו"ד או כלכלן.

פרסמנו לפני בערך חודש גילוי דעת שמנסה להסביר מה נחשב הסדר שעיקרו אינו בפגיעה בתחרות. ככל שצריך עוד הנחיה לשוק, הניסיון מראה שזה משהו שאנחנו עושים אותו בפועל.

לגבי פטור הסוג האנכי, פרסמנו קול קורא כדי לשמוע את עמדות הציבור, קיימנו שולחן עגול עם המעירים ודנו בהערות. חלק מהערות הציבור התקבלו. התקבלו שני דברים: ראשית, הגענו למסקנה שהסדר הגבלת מחיר מינימום, כאשר ספק אומר לקמעונאי לא למכור מתחת למחיר מסוים, אפשר גם להעביר אותו ל-Self-assessment כמו את יתר ההסדרים האנכיים. התיקון השני זה להבהיר את הגדרת המתחרים. שמענו תלונות שההגדרה מסורבלת ולא מובנת. ניסינו לייצר הגדרה יותר ברורה המבוססת על שני עקרונות כלליים: או שאתם מוצרים תחליפיים או שבפועל התחריתם ב-3 שנים האחרונות, למשל ניגשתם לאותו מכרז, השתתפתם באותו תהליך תיחור ואז אתם מתחרים. הכנסנו גם את המתחרה הפוטנציאלי, למשל יבואן שעומד להיכנס לשוק והמתחרה סוגר אותו שלא יבא. הכנסנו הבהרה שמצב בו ספק ומפיץ מפיצים את אותו מוצר לא ייכנס להגדרת מתחרים, למשל אם ספק של צבעים שמספק צבעים לטמבוריות ויש לו גם חנות עצמית, לכאורה הוא מתחרה בשיווק הצבעים. זה המהות של התיקון האנכי. בנוסף, יש את שלושת הפטורים הקיימים היום, שכיום הם קובעים כללי "חוף מבטחים". בשלושת הפטורים השארנו את "חוף המבטחים" הקיים והוספנו מדרגה של self-assessment. זה העיקרון.

יש מספר סיבות שבגללן אנחנו חותרים לכיוון הזה. מדינת ישראל היא המדינה היחידה שמעניקה פטורים פרטניים להסדרים כובלים. אימצנו את זה מאירופה. האירופאים נטשו את השיטה הזאת ב-2003. המקובל שם הוא שאותו גורם שמעוניין בהסדר הולך להתייעץ עם יועצים מקצועיים שיודעים להעריך האם יש חשש תחרותי וזה מסייע לו להעריך. על סמך זה הוא מחליט האם הוא עושה את העסקה. אם הוא מחליט שהעסקה מקימה חשש תחרותי, אסור לו לעשות אותה ואם יעשה אותה, הוא יהיה נתון לאכיפה שלנו. זה נמצא באירופה מ-2003, ונחשב הצלחה שם.

במשטר הקיים יש נטל בירוקרטי שכרוך בבדיקת בקשות פטור. אנחנו בודקים בין 60-80 בקשות בשנה ועשינו מאמץ עצום לקצר את משך הבדיקה של בקשות פטור מ-100 ימים ל-60 ימים. בנוסף, חלק גדול מהבקשות שלפי החוק הקיים צריכות לבוא לפתחנו לא מגיעות. זה אומר שיש חשש שעסקאות לגיטימיות מוכתמות רק בגלל שלא הובאו לאישור. זו גם המוטיבציה העיקרית לשינוי הזה, השיטה הקיימת לא עובדת.

מירב מועלים: כמה בקשות פטור פרטניות הוגשו בחו"ל לפני 2003?

מיכל הלפרין: אין לנו נתונים.

מיכל כהן: במערכת יחסים אנכית, הסדרים לרוב הם לגיטימיים. המציאות היא שלא כל הבקשות מגיעות אלינו. הצדדים מנסים להימנע מלהגיע לרשות בגלל שזה עוצר עסקאות באוויר. סביר להניח שיש המון עסקאות שנעשו ללא פטור והן לא פוגעות בתחרות, אבל הן מוכתמות לשווא כי הן לא הגיעו אלינו. כשיגיע לפתחנו הסדר כובל בעייתי או כשנגלה אותו, יש מגוון של דרכים לנקוט בצעדי אכיפה.

אשר דויטש: איך את מגלה את זה?

מיכל הלפרין: כמו שאנחנו מגלים היום הפרות של החוק. למשל, בעקבות תלונות.

דיון באפשרות להוסיף לפטורי הסוג האופקיים חובת דיווח

איתן לסרי: חברות בורסאיות חייבות לדווח על עסקאות מסוימות על פי חוק. ברגע שהן מדווחות על העסקה, הן חשופות לביקורת ואז הן שוקלות את זה היטב. אני מציע מנגנון דומה כאן. אנחנו נותנים את הסמכות לגורם הפרטי, אבל גם נטיל עליו אחריות גדולה יותר.

שי צפריר: אין לי התנגדות למהלך של ה-self-evaluation. אני רק מציע שאותו צד יצטרך לדווח על זה. יש מחקרים לפיהם כשאדם שמדווח שהוא לא מעתיק, הוא פחות יעתיק. זה צריך להיות טופס פשוט ומקוון. המשמעות של הדיווח היא שהעסקה נבחנה על פי פרמטרים מסוימים. בנוסף, לרשות יהיה תיעוד, אם היא תרצה פעם לעקוב. אם הדיווח יהיה מאוד פשוט, כמות הדיווחים תעלה, תהיה לרשות יותר בקרה.

אשר דויטש: אני מסכים. בתיקון שאתם מבקשים להערכה עצמית, אני הייתי מוסיף חובת הגשת טופס דיווח על עסקה. אני מניח שכל מי שמתעסק בשיווק או מכירות, ברגע שתהיה לו חובת דיווח הוא ידווח, כמו שהוא מדווח על עסקה למס הכנסה.

מיכל הלפרין: אתייחס קודם לשאלת חברי הוועדה בעניין איתור ההפרות. איתור מידע נעשה ע"י מחלקת המודיעין שלנו, שהוגדלה בשנה וחצי האחרונות. הרעיון הוא לשחרר את העסקאות ולא לחייב אותם רק לדווח. יכול להיות שיש עסקה שלא עברה self-assessment, אבל כל עוד אין בעיה תחרותית, אין לי בעיה שהם לא עשו self-assessment. אנחנו יודעים איפה יש תופעות תחרותיות שליליות במשק. אנחנו בודקים מיזוגים, תלונות ומטפלים במונופולים ועל כן נמצאים בקשר ישיר עם השוק.

מירב מועלם: אם מישו לא דיווח ופגע בתחרות צריך לנהל הליך על שאלת הפגיעה בתחרות. לעומת זאת, אם מישו משתמש באיזשהו כלי או מודל קיים, שבו הוא מצהיר שעשה בדיקת סבירות של הפגיעה בתחרות זה יעזור כשתגיעי למחלוקת כי שם הוא הצהיר. הוא לא יכול להתחבא מאחורי ההצהרה ואז לשכתב אותה בדעבד. אז גם אם לא תהיה בדיקת מדוקדקת, ניתן לזהות בקלות אם יש פגיעה בתחרות או לא מהדיווח. אני לא שוכנעת.

אשר דויטש: אנחנו מבקשים מכם למלא דיווח שאתם בדקתם ואתם יודעים. זה ישמש כלי אכיפת במקרה שיש פגיעה בתחרות. בנוסף, יש לך עכשיו data base. אם יוסיפו חובת דיווח באתר, זה ישמש לשני דברים, אחד, אם תרצו לעשות בדיקה מדגמית או תכניות עבודה, יש לכם בסיס לתכניות עבודה. שנית, יש לכם בסיס אם מישו פגע בתחרות, הבדל בין ההצהרה שלו לבין מה שהוא עשה בפועל.

מיכל כהן: בד"כ יש ויכוח על הניתוח התחרותי. אני לא בטוחה שחובת דיווח מקדמת אותנו. הרשות בנויה מצוותים בעלי מומחיות ומצטבר פה ידע שהוא ידע של שנים ע"י אנשים האחראים על התחום. הרשות עורכת בדיקות יזומות של תחומי משק שיש בהם חשיבות תחרותית וקיים בהם פוטנציאל לפגיעה בתחרות למשל הבדיקות שערכנו בשוק הדלק, בשוק המחצבות, תחליפי חלב לתינוקות. אם יהיו הסדרים שייעלמו מעינינו, זה משהו שאנחנו פחות חוששים ממנו כי אנחנו רואים אילו פטורים מגיעים היום. התהליך של

בקשות פטור יוצר כובד רגולטורי גם על הרשות וגם על צדדים שרוצים לעשות עסקאות יעילות שנעצרות ובסופו של יום אנחנו מתנגדים למעט מאוד בקשות.

איתן לסרי: לדעתנו, יש לאקונה. אני חושב, שניתן להגדיר טופס קצר שיישב במאגר. לרשות יהיו נתונים שיעזרו לה לקבל מידע על השוק מבלי לתקוע אותו. לדעתנו, במבנה המוצע אין מספיק מנגנוני בקרה ופיקוח.

מיכל הלפרין: אנחנו צועדים פסיעה נוספת בתוך הליך שהוא ארוך. הוא בעיני הצלחה מאוד גדולה באינטראקציה שלנו עם השוק. מצד שני, אנחנו שחררנו נטל מאוד גדול על השוק ואני יודעת שעושים שימוש רב בפטור האנכי. יש עוד פטורים, הסדרי תעופה והסדרים של חברות ביטחוניות. לאט לאט הכנסנו את עניין ה-self-assessment. כעת אנחנו עושים עוד פסיעה. גם פה אנחנו לא משחררים הכל. הסדרים אופקיים שכוללים שיווק משותף, גם אם זה מיזם משותף, לא נכנסים ל-self-assessment. יכול להיות שבעתיד הרשות תחשוב שצריך ללכת עוד צעד קדימה.

לעניין חובת דיווח. זה עלול להתברר כרע מכל העולמות. מצד אחד, אנחנו לא משחררים. מצד שני, נקבל את אותם הסדרים שפנו עד היום. המסה הקריטית לא ידווחו. הם בבחינת עבריינים גם אם ההסדר שלהם לא נוגע כלל לתחרות רק בגלל שהם לא דיווחו.

מירב מועלם: לדעתי, אנשים צריכים להצהיר על זה. אני חושבת שאם משאירים להם שיקול דעת צריך לדרוש מהם הצהרה, עדיין ירד מכם הנטל לבדוק.

אשר דויטש: הכלי הזה של ההצהרה יכול לשמש לשניים. דבר ראשון, לבנות תכנית עבודה. דבר שני, לפיקוח.

אם יש מספיק מודעות, ועושים תיקון ואומרים עכשיו אנחנו מקלים על המשק. ככה שאין בקבלת אישור, כל מה שנדרש זה למלא טופס, זה ישמש כלי סטטיסטי כי ידווחו על יותר עסקאות.

מירב מועלם: אני מציעה שתיקחו זמן לחשוב על זה, תראו את המשמעויות של זה ותתייחסו לזה.

מערך הסנקציות בגין הפרה

אשר דויטש: נדבך נוסף זה קביעת עיצומים משמעותיים. אני בעד להוריד את המעורבות שלכם במתן אישורים. זה מעמיס וזה מעכב את הדברים. אבל אתם צריכים להיות עדיין הגורם שמפקח ומאשר שלא פגעו בתחרות.

מיכל הלפרין: בנוגע לסנקציות, המהלך לעבור ל-self-assessment התחיל ב-2013. הוא נעשה שנה לאחר שקיבלנו את הסמכות להטיל עיצומים. אם לא היה עיצומים, לא היינו עושה את המהלך הזה. מי שיפר, יוטל עליו עיצום מנהלי. זה יחסית הליך קצר.

שי צפרייר: הבעיה העיקרית שלי עם הנושא של self-evaluation הוא שלא ראיתי את הסנקציות. מבחינתי, אין לי בעיה עם זה כי צריך להתאמץ להוריד רגולציה, אבל בלי לראות סנקציות אישיות וארגוניות, קשה לאשר מעבר כזה. אם במקרה בו נתפסו, התשלום יהיה כ"כ כבד כמו ברשות המיסים האמריקאית, הבאים בתור יסמכו על עצמם.

מירב מועלם: כמה עיצומים מנהליים מטילים בשנה?

מיכל הלפרין: יש שלושה-ארבעה מקרים בשנה שפוגעים בתחרות, אבל מטילים עיצומים גדולים מאוד. בחו"ל מוטלים עיצומים יותר משמעותיים אבל שם הם מוטלים רק על החברות, אצלנו מטילים גם על המנהלים. כרגע אנחנו נמצאים בהליכי שימוע נגד נושא משרה בחברה, אם לא נשוכנע אחרת, הוא יאלץ לשלם מכיסו. בארה"ב אין עיצומים מנהליים. הם עובדים בשיטה של או פלילי או כלום. הפרמטרים הם כמה פגעו בתחרות, אבל גם גודל מחזור של החברה, הפסקת ההפרה ועוד.

מיכל כהן: יש רשימה של שיקולים בחוק ובגילוי דעת שאנחנו עובדים לפיהם.

אשר דויטש: על בסיס השוואתי, אם אנחנו הולכים למודל האירופי והאמריקאי, אז צריך להבין מה הסנקציות שהם מטילים ומה הפרמטרים.

מיכל כהן: הפרמטרים הם אותם פרמטרים, שזה בגדול פגיעה בתחרות ונסיבות ההפרה. לגבי סכומים, הם פחות מוגבלים מאיתנו. אנחנו מוגבלים ל-24 מיליון להפרה אחת.

אשר דויטש: מעוניין לקבל השוואה לגבי הסנקציות. מה מוטל פה ומה מוטל באירופה ובארה"ב.

מיכל הלפרין: אנחנו מוגבלים לכל הפרה ל-24 מיליון ש"ח. לכן, במסגרת הרפורמה של הצעת החוק, אחת ההצעות שלנו, שעברה בקריאה ראשונה והולכת לוועדת הכלכלה, היא ביטול הרף ולהישאר רק עם 8% מהמחזור כי מההבנה שלנו הרף עוזר רק לחברות הגדולות. התקרה הזאת נחשבת די מחמירה לפחות בשוק הישראלי.

אסף מוזס: חלק מהעיצומים בעולם מוטלים על הסדרים כובלים, שאצלנו הולכים לפלילי.

מיכל כהן: ההפרות החמורות ביותר בחוק בישראל מטופלות באפיק הפלילי.

מירב מועלם: כמה תיקים מטופלים באפיק הפלילי?

אסף מוזס: יש בערך 3-4 חקירות בשנה. בדרך כלל תיק חקירה כולל הרבה מאוד נאשמים. למשל בארה"ב, הם מסתכלים על תיק כאישום ביחס לבן אדם, ואז לפי המבנה הזה יש 60 תיקים פה שמטפלים בהם.

דיון בחידוש פטור הסוג האנכי

אסף מוזס: פטור הסוג האנכי תוקן ב-2013. הוא עבר את ביהמ"ש העליון. העליון "בגדול" תמך בתפיסה. סעיף 2 לפטור הסוג האנכי קובע את משטר self-assessment. לצד זאת, יש לנו את היכולת להטיל עיצומים כספיים. בתחום האכיפה, אנחנו נמצאים בטופ העולמי. נכון שאנחנו לא מטילים עיצומים גבוהים כמו האירופאים, אבל אנחנו שולחים על חלק מההפרות האלה לכלא. הצעת החוק מחזקת את היבטי האכיפה. חשוב להבין שאנחנו לא ממציאים את הגלגל ולא עושים צעד דרמטי. הפטור קיים כבר 5 שנים, לכן אנחנו נמצאים פה היום.

מירב מועלם: מה השינויים מהנוסח הקודם?

אסף מוזס: שינוי אחד זה ההיבט של כבילת המחיר, מה שנקרא RPM והשני זה הגדרת מתחרים. נדבר על הגדרת המתחרים ואז נגיע למחיר.

מיכל כהן: ההעברה של האחריות לשוק הפרטי, זה נעשה רק בפטורים האחרים. בפטור הזה, זה קיים 5 שנים.

אסף מוזס: נסיים את פטור הסוג הזה וממנו נתקדם לפטורים הבאים. יש פה שתי הרחבות, אחת הגדרת מתחרים והשנייה כבילות מחיר. קיבלנו ביקורת על השאלה מה זה מתחרה. אנחנו מנסים בפטור הסוג הזה לתת לאנשים להשתמש בהגדרות יותר ברורות ולהגיד מיהו מתחרה.

מירב מועלם: לי אין בעיה עם ההגדרה.

אשר דויטש: הייתי מוסיף את מי שחושב שהוא מתחרה. מיכל כהן: אם נראה במסמכים פנימיים שלגישתם הצד האחר להסדר הוא מתחרה שלהם בוודאי שזה ייחשב הסדר בין מתחרים.

שי צפריר: הגדרת מתחרים מתייחסת לעבר והווה?

מיכל כהן: כן, וגם לעתיד. 3 שנים שקדמו לה זה עבר ומי שעשוי להיות מתחרה זה עתיד. מי שהיו מתחרים אלמלא ההסדר ומי שההסדר נועד למנוע את היותם מתחרים. היה פה מאמץ רב לכסות את כל מה שיכול להיחשב כהסדר אופקי ולא מתאים לחסות תחת הפטור האנכי.

אסף מוזס: ביחס לכבילת המחיר. פרסמנו גילוי דעת שמתייחס בדיוק להסדרים הללו. תיק שופרסל הגיע לביהמ"ש העליון. התיק בעניין שופרסל עסק בזה שלמנכ"ל שופרסל נודע שמגה עושה על אותם מוצרים מבצעים הרבה יותר טובים.

מנכ"ל שופרסל הלך והתקשר לספקים הגדולים ואמר להם תדאגו לזה שלא יהיה את המבצע במגה. אם אתם לא דואגים לזה, אני אטפל בכם. אחד הצעדים של הטיפול היה הורדת מוצרי נביעות מהמדף בשופרסל. הגשנו כתב אישום פלילי והוא הורשע במחוזי ובעליון. בסוף מנכ"ל שופרסל הלך לכלא לחודשיים.

אחת הטענות של שופרסל שההסדר הוא הסדר כובל אנכי, ולא אופקי. ההסדרים הכי חמורים הם אופקיים. שופרסל אמרה כי היא עשתה הסדר עם קוקה קולה ומשם התפתח דיון שלם שמתייחס לשאלת היחס הראוי להסדרים אנכיים. שם ביהמ"ש תמך ברעיון של פטור הסוג, לכך שהסדרים אנכיים צריכים לקבל הסתכלות אחרת, משום שהפגיעה בתחרות היא לא מובנת מאליה ויש לה הרבה תועלות. בתוך ההסדרים האנכיים נמצאים גם הסדרי כבילת מחיר. בהסדר כזה יש המון תועלות, למשל מניעת free-riding. התפיסה הזאת של הכתבת מחיר מהיצרן כלפי המפיץ היא בכל העולם נתונה להערכה עצמית, יש לה הרבה תועלות כי היא מייצרת המון ערך נוסף – לשמור על המותג, לייצר שירות וכו'. מפה אנחנו נכנסים לשאלה איך בוחנים הסדר בין ספק למפיץ. לכן, פורסם גילוי דעת ספציפי על השאלה הזו, שנקרא בז'רגון ההגבלי RPM. בגלל שיש לזה הרבה תועלות אבל יש פוטנציאל פגיעה בתחרות, פרסמנו גילוי דעת על כבילות מחיר אנכיות.

מירב מועלם: כמה בקשות של ההסדרים האלה מגיעות?

מיכל הלפרין: כבילות מחיר מגיעות מעט מאוד. כשאנחנו אומרים שבפטור הסוג לא נחריג כבילות מחיר, אנחנו לא אומרים שמותר לעשות את זה, זה אומר שהצדדים יצטרכו לבחון את זה בהתאם לגילוי הדעת שלנו. הבחינה תצטרך להיות בכפוף לגילוי הדעת, שנוקט עמדה יותר מחמירה ובעיקר מסתכל כמה תחרות יש ממותגים שונים. אם אנחנו בעולמות של כיסויים לסלולרי ויש מאות מותגים, אז אם הספק מכתוב כמה למכור, יש הרבה תוצרת אחרת אז זה לא משנה תחרותית. אבל אם יצרן גבינה משמעותי מכתוב לסופר, זו עלולה להיות בעיה.

מירב מועלם: אני חושבת שבפטור האנכי, אני הייתי מורידה את התיקון של כבילת המחיר ומפרסמת אותו.

מיכל הלפרין: פטור הסוג האנכי הוא רק מחודש, בשינויים. ניסינו בהגדרת מתחרים לתת הגדרה יותר בהירה ויותר גורפת והקלנו בנושא של כבילת מחיר. לדעתנו, זו הקלה שמתבקשת אחרי פסיקת ביהמ"ש העליון ואחרי גילוי הדעת. אני מציעה שתדונו באפשרות לאשר את פטור הסוג האנכי. נעשה דיון פנימי על הנושא של הדיווח בפטורי הסוג הנוספים ונעשה בדיקה מחודשת. נראה אם אנחנו יכולים להציע הצעה ונעלה לדיון מחודש בוועדה.

אני רוצה להעמיד את זה להצבעה. אני מבקשת את אישורכם לאישור פטור הסוג האנכי.

מירב מועלם: אני מאשרת, למעט כבילת מחיר.

שי צפריר: מצטרף.

אשר דויטש: כן"ל.

איתן לסרי: גם אני.

החלטה: חברי הוועדה אישרו פה אחד את חידוש כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסדרים שאינם אופקיים)(הוראת שעה), התשע"ג-2013 על פי נוסח הטיוטה שהוצגה בפניהם, למעט ביטול החרגת כבילת המחיר מכללי פטור הסוג.

מיכל הלפרין: על שאר הפטורים נדון פנימית בהצעות שהועלו פה. יכול להיות שנצא בשימוע ציבורי ונעלה את זה שוב כשנהיה בשלים עם העניין הזה.